

HARCMISTRZ

MIESIĘCZNIK STARSZYNY HARCERSKIEJ
ORGAN NACZELNICTWA ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO

Rok 13. № 12

WARSZAWA

Grudzień 1930 r.

GAWĘDA NACZELNIKA.

Ofensywa.

Naczelna Rada Harcerska na ostatnim swym Zjeździe listopadowym, po dłuższej dyskusji i dokładnem rozważeniu sprawy, postanowiła przystąpić do realizowania inicjatywy Druha Tadeusza Strumiły, Szumiącego Dęba, o ofensywie. W ten sposób dawna myśl Chudego Wilka, Henryka Glassa, po kilku latach dojrzewania, doczekała się uznania organizacji i rozpoczęcia prac nad wcieleniem w życie.

W dyskusjach nad ofensywą i w marcu na odprawie komendantów i w G. K. i na N. R. H. niejedną podnosiła się wątpliwość i niejedno zastrzeżenie. Nic dziwnego. Sprawa jest ważna i takiej natury, że raz zaczęta — musi się powieść, jeżeli niema przynieść szkód. Słusznie podnoszono z paru stron, że ofensywę już prowadzimy, każdy zdrowy Ruch musi się rozszerzać, jeżeli niema upadać, niektóre Chorągwie pracując bardzo planowo od kilku lat właściwie już ofensywę na szerszą skalę zaczęły. Chodzi teraz o to, aby cały Z. H. P. przeniknęła głęboko myśl ofensywy, aby wstrząsnęła ona nawet najsłabszemi środowiskami, aby pomogła do rozwoju Ruchu wgląd i wszere na całym terenie R. P.

A jest to właśnie charakterystyczną cechą nawoływań do ofensywy, że dąży się nie tylko do powiększenia ilości drużyn i harcerzy, ale, że równoległe stawia się zadanie głębszego ugruntowania idei harcerskiej, polepszenia metod i środków pracy, podniesienia poziomu pracowników harcerskich, wzmocnienia oparcia Harcerstwa o społeczeństwo.

Zadania bardzo trudne — toteż plan ofensywy przewiduje dwa lata przygotowań, w czasie których nie jest pożądane zbytne „reklamowanie” ofensywy w społeczeństwie, dopiero trzeci rok ma przynieść początek „ataku”.

Wśród przygotowań na pierwsze miejsce wysuwa się wysiłek zbiorowy nad usunięciem wewnętrznych trudności Z. H. P., znanych gronu starszyny rozterek i swarów, nie powszechnych bynajmniej, ale temniemniej mącących atmosferę organizacji.

Od wyników tej części prac przygotowanych zależy w bardzo znacznej mierze powodzenie, a może nawet możliwość rozpoczęcia ofensywy.

To zagadnienia „wielkiej polityki harcerskiej” — (nie chcecie tylko słów „polityka harcerska” źle rozumieć!).

Wielkie pomoce.

Codziennie życie harcerskie wysuwa nam mnóstwo zagadnień, które rozwiązywać musi nieefektywna szara, codzienna praca, prowadzona nie bez trudności, w warunkach — i w G. K. i w Komendach i w drużynach — nieraz bardzo ciężkich. „Chwila skupienia” wskazuje nam dwie ważne pomoce w pracy:

miłość i uprzytomnienie sobie wielkiego znaczenia narodowego naszej roboty.

Miłość, ów główny motor Ruchu Skautowego według jego twórcy — gdyby mogła przeniknąć kierowników i pracowników harcerskich, jakżeby się zmieniły wewnętrzne warunki pracy! Z jakimże zapalem pokonywalibyśmy trudności i szli naprzód! Starajmy się wzbudzić, wzmocnić ją w sercach naszych. Idą Święta Bożego Narodzenia — złóśmy chwil kilka wolnych — od wszystkiego — aby poświęcić je na pracę nad sobą, na rozwinięcie, ogrzanie uczucia miłości w nas.

Wychowanie harcerskie — uprzytomnijmy sobie powstanie Harcerstwa, jego cele, nasz w nim udział, naszą zaś odpowiedzialność, — uprzytomnijmy czem już było, jest i czem może być dla Polski Harcerstwo — z pewnością ducha ofensywnego wzmoże to w nas.

Chwili skupienia w czasie wesółych i szczęśliwych Świąt Wam życzy

St. Sedlaczek.

Chwila skupienia...

Gdybym mówił językami ludzkimi i anielskimi, a miłością bym nie miał, stałem się jako miedź brzęcząca, albo cymbał brzęmiący.

I chociażbym miał prorocstwo, i wiedziałbym wszystkie tajemnice i wszelką naukę; i miałbym wszystką wiarę, tak iżbym góry przenosił, a miłością bym nie miał: nic nie jestem.

I choćbym wszystkie majątności moje rozdał na żywność ubogich, i choćbym wydał ciało moje tak, iżbym gorzał, a miłością bym nie miał, nic mi nie pomoże.

Św. Paweł, do Koryntjan, XIII, 1—3.

Dzięki Baden-Powellowi zyskaliśmy popularny, minjaturowy katechizm narodowego obowiązku wobec siebie i środowiska, a wszyscy, którzy ten katechizm wyjaśniają i propagują, są reformatorami umysłowości i moralności społeczeństwa.

Zygmunt Wasilewski,
Na Wschodnim Posterunku, str. 111.

Jednym z najbardziej znamienitych rysów, charakteryzujących cywilizację zachodnią i odróżniających ją od Wschodu jest wiara w twórczy wysiłek woli człowieka. Najbardziej znamienitym wyrazem tego jest właśnie świadoma praca wychowawcza.

L. Zarzecki, Wychowanie narodowe str. 367.

Wychowanie jest tworzeniem narodu. Naród tworzy państwo zdolne do życia.

L. Zarzecki, l. c. 369.

Dr. Witold Sawicki, hm. G. K. M.

Praca grupy zastępów w zakresie próby młodziaka.

O ile drużyna posiada poziom jednolitości i cała składa się z ochotników materiał do pracy znajduje w tym rozdziale drużyno-owy. O ile zaś w drużynie znajdują się zastępy o różnym poziomie, drużynowy tworzy z zastępów „ochotników” osobną grupę, której kierownictwo odda przy bocznej tu, albo sam zatrzyma je dla siebie. Prowadzenie zbiorów drużyn i grup zastępów jest jednym z sposobów, którym drużynowy może wpłynąć na harcerskie wychowanie swoich chłopców.*

Zbiórka grupy powinna się jednak składać ze zbiorów pojedynczych zastępów.

Program takiej zbiórki będzie się przedstawiał n. p. jak następuje:

- 1) Odprawa całej drużyny. Raport zastępów, Rozkaz, Raport służbowy, (nie marudzić). Dobrze jest zaraz po raporcie, przed rozkazem zaśpiewać 1 zwrotek „Koty”. Hymna narodowego, odczytać Prawo i Przysiężenie dla zrobienia nastroju.
- 2) Gwiedź drużynowa.
- 3) Wzły. Drużynowy wiza zastępowych. „Zastępowi to mnie. Macie 10 minut na nauczenie chłopców wiza więziennego. Po 10 minutach zbiórka, robimy zawody.”
- 4) Po 10 minutach drużynowy sprawdza umiejętność, albo lepiej urządza grę, w której znajdzie zastosowanie wiza więzienny. Ogląda zwycięzców.
- 5) Gra „Co zmieniono”. Przeprowadzić w zastępach. Trzech zwycięzców staje do „rozgrzyki o mistrzostwo drużyny”.
- 6) Musztra: Połecenie zastępowym: „nauczyc chłopców robienia „dwurzędu” i „dwuszeręgu”. Zawody: drużynowy sprawdza, potem musztra całości.
- 7) Podobnie: Śpiewy: Dajcie zastępowym parę minut na „wyrpობienie” jakiejś piosenki, potem występy w grupie. Na koniec śpiew ogólny.
- 8) Gry ruchowe. Przeprowadzać jako zawody.
- 9) Na zakończenie: Zbiórka w szeregu, ogłoszenie, który zastęp wygrał w największej ilości „konkurencji”. Rakietka na честь zwycięskiego zastępu, „żaba” dla zastępowego i t. p., „Baczność, Zbiórka skończona”.

Powoli trzeba przechodzić na zbiórki zastępów samodzielnie. Pilnować, żeby zastępowi zawsze dowodził, wydawał polecenia chłopcom tylko przez zastępowych, przedstawiał karności wewnątrz zastępów, wyrażał w zastępowych zdrową ambicję wodzienia. Częściowo zbiórki drużyny można i należy przygotowywać na Radzie drużyny i kursie dla zastępowych.

W drużynie, w której są samodzielnymi zastępami, zbiórki i wyścigi partu zastępów lub całości będą tylko uzupełnieniem. Ich celem jest również kontrola, jak daleko posunęły się zastępy w robocie. Powinny być pewnego rodzaju uroczystością i pociągą chłopców.

* Drużynowy kierując ponatło prac zastępów przez 1) Prowadzenie Rad Drużyny, 2) Kursof dla zastępowych, 3) Wyznaczenie zastępów, 4) Rozkazy, 5) Etablissement treści zawodów, 6) przedwyzszeniem 6) przez obwołanie jaknajprostszszsz do pojedyńczych chłopcom.

W okresie przygotowania do próby na III-ci stopień wystarczy przeprowadzić 5 — 6 zbiorów drużyn lub grupy zastępów.

Zbiórka będzie miała naogół przebieg podobny jak podano wyżej. Różnice będą następujące:

Drużynowy, składając plan pracy na okres do Bożego Narodzenia ustala:

- a) Gwiedź i Wyścig węzłów z przeszkodami. b) Skok zastępu. c) Wzycie węzłów z przeszkodami. d) Gry ruchowe. e) Śpiewy — piosenka zastępu. f) Znajomość barw narodowych, odznak, znaków patrolowych i adresów w drużynie.

UWAGA: Do ostatniego punktu instruktor może wezwać z każdego zastępu po 1 — z harcerzy np. po 1 do zawodów ze znajomości barw i t. p. Harcerze ci nie powinni wieść do ostatniej chwili, że to oni właśnie staną w tym dziale do zawodów.

- 4) Wspólny śpiew. 5) Zakończenie zbiórki.

6 zbiórka. Przyczerzenie (można połączyć z opłatkami w drużynie. UWAGA: Zbiórka ta powinna stanowić niejako ukoronowanie okresu pracy na młodziaka. Instruktor powinien pamiętać, że jego chłopcy będą mieli zbiórki tylko raz w tygodniu w życiu. Musi ona pozostać w ich pamięci na zawsze. Zbiórka ta będzie jednocześnie stanowiła egzamin z pracy zastępów i instruktora. Należy zaprosić rodziców harcerzy, przedstawicieli szkoły i przyjaciół Harcersstwa.”

Zbiórka będzie się składała:

1. — z części uroczystej. (Najdłuższe 45 minut. Przeciągnięta dłużej mężczy chłopców. Wszystko musi iść jak w zegarku.)

- 1) Msza święta.

UWAGA: W wielu środowiskach istnieje piękny zwyczaj, że harcerze składający przysiężenie przystępują do Komunii Świętej.

- 2) Zbiórka w sali w mundurach. 3) Raport 4) „Eskorta po sztandar”. Sztandar wchodzi. 5) Rozkaz uroczysty z wyluczeniem dopuszczonych do próby. 6) Harcerze do Przysiężenia — wystap. 7) Przemówienie krótkie drużynowego, lub instruktora, który przyjmuje Przysiężenie. 8) Najmłodszy młodziak w drużynie występuje i przypomina składający swoje tekst Prawa (mówi, nie czyta). Składający stoją „na baczność”. 9) Drużynowy pyta kolejno ochotników: „Czy pragniesz złożyć Przysiężenie harcerskie — „pragnę”; „Czy znasz prawo harcerskie” — odpowiedź „znam”. 10) Instruktor komenduje: „drużyna baczność”. Sztandar występuje. Eskorta ze sztandarem wychodzi przed front drużyny i staje pod kątem prostym, do składających Przysiężenie i pochyla sztandar. Składający, o ile ich jest niewiele, kładą palce na drzewcu sztandaru, o ile więcej podnoszą palce w półokulonie. 11) Instruktor podnosi rękę w półokulonie i mówi: „Powtarzajcie za mną rolę „Przysiężenie”. Następnie Przyczerzenie. Składający powtarzają chórem. 12) Instruktor komenduje: „drużyna spocznij”. Instruktor po przyknięciu krzyczy „uścisł dłoń”. 13) Przemówienie kogoś z przyjaciół drużyny. Na zakończenie Rola.

II. W części drugiej mogą być gry i pokazy ćwiczeń. 4) Ile się obawiacie, że zbyt przedko zatrza się wrażenie uroczystości, możecie poproszać na pierwszej części zbiórki.

- 4) Zbiórka. 1) Odprawa drużyny. 2) Gwiedź drużynowa: O próbie na III stopień. 3) Zawody: a) Wzycie zastępów przed przeszkodę przy pomocy wiza więziennego. b) Zawody pomysłowości — zaimprovizować pokaz 5 minutowy. c) Zawody słuch — „odgłos domowy”. d) Gry ruchowe. e) Wzycie piłek w rzedzie. Wzycie pojedynczy. 5) Śpiew wspólny. 6) Zakończenie zbiórki. Zawody.

O urządzeniu popisów.

wedł. A. Matkowskiego.

Pomysłowość. Jeżeli chcąc osiągnąć popisem swej drużyny powodzenie, zdołać się na pomysły swoje. Zaden popis skautowy nie powinien być ślepego naśladowactwem innego. Zawsze staraj się obmyślić nań jakieś nowe a zajmujące zawody, jakich komuzy dłaog i t. p. I poleć każdemu z zastępów, aby przygotował jakiś punkt programu.

Także tak wszystko obmyśl, ażeby cała akcja toczyła się szybko i nie było ani długich pauz, ani też takich części, które publiczność mogłaby uważać za nudne.

Program musisz dostosować do tego, czy ma być popis na boisku pod gołym niebem, czy też na scenie w sali. W pierwszym wypadku będzie to więcej popis gimnastyczny, w drugim — teatralny.

Poszczególne punkty do popisów mogą być z następujących zakresów:

- Musztra skautowa.
- Popisy zastępów z zakresu sygnalizacji, ratownictwa, pionierki, strażactwa i t. d.
- Cwiczenia obowozu.
- Gimnastyka (krótko).
- Zawody skautowe i zawody między zastępami.
- Niema scena, wyobrażająca np. atak na obóz i obronę przed nim.
- Śpiewy i tańce skautowe.
- Deklamacje, monolog i dialogi.
- Krótkie sztuczki sceniczne i t. d.

Po popisie z sygnalizacją dobrym pomysłem jest wybrać kilku sygnalistów, „wezwać kogós z pomocy publiczności, ażeby napisał kilka dowolnych wyrazów na kartce. Wyraz te następnie skauci zsygnalizują do siebie z takiej odległości, że głos nie mógłby dojść. Przyczem przyniosa w przepisowy sposób depesze, wypisując tak, jak zdołał odczytać, przekonywając dowodnił publiczność, że umięją dobrze wysyłać i odczytywać sygnały.”

Dobrze też jest podczas popisu mieć chwilę bardziej uroczystą, np. przy sposobności wywieszenia i salutowania chorągwi, wywiezanej na postawionym przez skautów słupie chorągwanym. W takim wypadku i publiczność powinna powstać z miejsc i oddać część narodowemu sztandarowi.

Popisy zastępów. Jedną z naszych praktyk w skautowości jest ta, ażeby nie uczyć koniecznie całej drużyny tego samego, ale żeby każdy zastęp, nauczył się sam jakiegós popisu, z którym mógłby wystąpić przed innymi.

Wzycie nich jeden z zastępów twojej drużyny nauczyć się musztry, służby ambulansowej, tzn. nich wyuczy się w robieniu nożów, stosowaniu sztucznych oddychania i t. d. — i przygotuje popis ratowniczy.

Drugim zastęp niech gó nie naśladować, lecz naucz się np. budować most.

Trzeci zastęp może wyćwiczyć się w sygnalizacji i dać popis w tym zakresie i t. d.

Wszystkie natomiast zastępy powinny razem nauczyć się kilku ćwiczeń obrazowych, a także pisać harcerskich.

Ten sposób, gdy każdy zastęp będzie umiał czymś do popisu się przyczynić, ułożenie jego pro-

Co mówią cyfry? Mamy obecnie 1281 drużyn i 40.978 harcerzy (więcej niż w roku zeszłym o 112 drużyn i 2329 harcerzy). Najwięcej obozów tego lata miała Chor. Poznańska—73, a harcerzodni najwięcej Chor. Warszawska—67332. Tylko obozy Chor. Brzeskiej i Wołyńskiej nadesłały 100% drubów meldunkowych przybycia obozu.

Orla Gromada. Harcerska Drużyna Instruktorska „Orla Gromada” w Oświęcimiu istnieje już od dwóch lat, złożona z drużynowych, przybocznych i wogóle starszych harcerzy naszego środowiska. Gromadę prowadzi phm. R. L. Korzeniowski. Praca oparta jest o pierwiastki ludowe, regionalne i rycerskie. Posiada swoje uroczystości jak n. p. przyjęcie do „Orlej Gromady”, które oparte jest na pasowaniu giermka.

„Ojciec” Orlej „Miś — Skoczylas” rozsyła wici na rady „Orlej” co trzy tygodnie lub w razie niebezpieczeństwa. Na radach pokojowych przygotowują młodych „Wilków” do prowadzenia zastępów, włączają się po okolicach, referują „Harcemistrza”, omawiają lektury harcerskie (ostatnio omawiano d-ha Gietyrcha: „My młode pokolenie”).

Dla szerszego wyszkolenia zastępowych „Orla Gromada” przygotowuje drugi kurs zimowy dla zastępowych. Słowem „Orla Gromada” pracuje nad podniesieniem swych drużyn, dba o dobre imię harcerstwa na terenie Oświęcimia, które aczkolwiek jest młodem środowiskiem rozwija się pomyślnie.

„Nam orłów potrzeba na lot,
Więc trudzić się musim bez miary”.

Absolwenci Kursów Związkowych. Główna Kwatera prosi Was o przesłanie Swych adresów, z zaznaczeniem jaki kurs ukończono, do wydziału ogólnego G. K.

Składkę na urządzenie Izby Polskiej w Kandersteg zainicjowała starszyzna Chor. Śląskiej. Pieniądze należy składać na konto Kcm. Chor. Śl. w P. K. O. 305.853.

U braci skautów.

Dziesiąta zbiórka Drużyny Gilwellowskiej w dniu 13 i 14 września, zgromadziła w angielskim ośrodku szkolenia starszyzny 500 „wychowanków” Gilwellu. Przy tradycyjnym ognisku znany Don Poter wyczytał cuda z lassem, ale największą sensacją był śpiew „Piekie-go”, sir Piekforda, który niedawno wrócił z Afryki Południowej. Szef Obozu, Wilson, mówił o „instrukcjach żeglarskich” na rok nadchodzący, wskazując na trzy ich punkty: mundur, karność i lojalność. Należy do braterstwa — zaznaczył — a nasz mundur odznacza nas wobec publiczności jako członków tego braterstwa. Wspominał o różnych cudackich strojach, używanych publicznie przez skautów, a nawet przez skautmistrzów, którzy w ten sposób dają zły przykład chłopcom. Podkreślił, że ściśle przestrzeganie przepisów mundurowych jest rzeczą dyscypliny, a skautmistrz niekarny wobec przepisów organizacyjnych jest zarazem nielojalnym wobec chłopców. Lojalność jest wszędzie potrzebna, ale — smętnie dodał Wilson — przyszedł do przekonania, że w zakresie korespondencji większość pracowników skautowych nie jest lojalna, nie odpowiadając na listy co utrudnia kierowanie ruchem. W czasie popołudniowych gier i zawodów szalał z kino-kamerą Piekie, a nawet Skaut Naczelny „polował” z kinoaparatem, ku ogólnemu entuzjazmowi.

Baden-Powell w swoich przemówieniach przy ognisku i po nabożeństwie podkreślił, że Ruch robi znaczne postępy, rozwija się obozowanie — jakościowo i ilościowo, przeszło 9000 skautów angielskich odwiedziło w ciągu roku 14 państw. Poziom skautingu wszędzie się podnosi, rozpowszechnienie się jego w Indiach Zachodnich (Antylach), gdzie niedawno bawił B. P., było prawdziwą niespodzianką. (S).

Dyrektor Biura Międzynarodowego Martin w związku z przyszłorocznym obozem starszych skautów w Kandersteg był w wrześniu w Szwajcarii, a potem spędził dwutygodniowy urlop we Włoszech, na brzegach jeziora Como.

W Anglii specjalna komisja rządowa, w r. 1919, po dłuższych studiach opracowała sprawozdanie w sprawie wychowania dorosłych, m. inn. podkreślając znaczenie skautingu i konieczność jego poparcia przez czynniki państwowe.

„American Girl”, pismo skautek amerykańskich w zeszycie październikowym przynosi odpowiedź na ankietę „Lubisz czy nie lubisz opowiadania, w których bohaterami są zwierzęta”. Może i nasze czasopisma harcerskie spróbowały by podobnych ankiet.

Wszyscy dla swego pisma pod tym hasłem skautki w Ameryce urządziły tydzień propagandy „The American Girl”. Urządzano wystawy z numerami pisma. Jedną z drużyn pozyskała 23 prenumeratorów.

A co wy robicie dla swoich pism?

Biuro nowych pomysłów, otworzyły skautki w Orange, Stanu New Jersey, w lokalu komendy. Biuro m. inn. zwraca się do skautek, aby wyrażały swe życzenia co do powieści i opowiadań, artykułów technicznych, tematów konkursów i zawodów, jakie powinny się znaleźć na łamach pisma skautowego.

KOESPONDENCJA REDAKTORA.

Dh. Mieczysław K. Uwagi Wasze o potrzebie ułatwienia zdobywania stopni instruktorskich druhom, którzy z powodu warunków zawodowych nie mogą przechodzić kursów obozowych — są słuszne, przy rewizji przepisów o próbach G. K. ma to na widoku. Trzeba jednak podkreślić, że tylko bardzo wyjątkowo nie można się zdobyć na dwutygodniowy pobyt na kursie. Dlaczego mimo ukończenia w 1925 r. kursu nie uzyskaliście ph? Należy zwrócić się do K. Ch. o ułatwienie odbycia próby. O „zakazie” prób na drużynowego i zastępowego nie mi nie wiadomo. Wyrazu „spec” lepiej nie używać, zaśmieca się tem język.

Kursy zastępowych są „malum necessarium”, Zastępowych winien wychowywać sobie drużynowy.

Dh. F. w B. Artykuł „Laska harcerska” pójdzie możliwie w najbliższym numerze.

Dh. W. K., Płock. Dziękuję za nadsyłane artykuły, w miarę miejsca będziemy je wykorzystywali. Czyby czegoś z regionalizmu płockiego nie można było dostać?

Dh. R. Z. K., Kraków. Dziękuję za ciekawe materiały, wydrukujemy je wkrótce. Proszę i na przyszłość nie zapominać.

Dh. J.O., Kościan. Dziękuję za stałe pamiętanie o naszych pismach. W sprawie co do której radziliście się, odpisałem listownie.

OMYŁKI DRUKU.

„Harcemistrz” Nr. 10, str. 41. Pod artykułem „Pacyfiści w Dworku Cisowym” opu zezono autora, jest nim Szumiący Dąb.

OD WYDAWNICTWA.

Mimo wielokrotnych prób naszych o wpłacanie prenumeraty wyłącznie

NA KONTO P. K. O. 10020

ciągłe wpływa prenumerata na konto Naczelnictwa lub do Centralnej Komisji Dostaw, co powoduje uciążliwe rozrachunki, utrudnienia i opóźnienia w wysyłce pisma.

Na każde żądanie, bezpłatnie, posyłamy nasze czeki, konto P. K. O. 10020.

Numer styczeńowy zawierać będzie roczne sprawozdanie Z. H. P., wyjdzie w zwiększonej objętości.

Wysyłamy go tylko osobom nie zalegającym z prenumeratą.

Przedpłata za rok 1930 kończy się z niniejszym numerem.

Czas odnowić przedpłatę!
Konto P. K. O. 10020.

Prenumerata kwart. zł. 3.50 wraz z przes. poczt.

Cena numeru zł. 1.40.

Konto P.K.O. Nr. 10020.

Rękopisy bez podpisu i adresu autora nie będą przez Redakcję uwzględniane.—Rękopisów nadesłanych Redakcja nie zwraca.

Wydawca: Naczelnictwo Z. H. P. w osobie Stanisława SEDLACZKA,

Redaktor: Stanisław SEDLACZEK.

Redakcja i Administracja: Zielna 35 m. 9. Tel. 701-20.

Druk „LECH”, Warszawa, Koszykowa 33.

NACZELNICTWO ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO WIADOMOŚCI URZĘDOWE

Rok 8 (XII) Nr. 12.

WARSZAWA

Grudzień 1930 r.

ROZKAZ NACZELNICTWA Z.H.P. L. 15 z dnia 28 października 1930. r.

I. G. K. M. — N. zwalnia z obowiązków Kier. Wydz. P. W. dha hm. por. Lucjana Leśniewskiego, jednocześnie mianuje Kier. Wydz. dha Bohdana Węglera.

II. K. Ch. Z. — Mazowsze — N. zwalnia z obowiązków Kom. Chor. dhnę Janinę Sokołowską - Kamińską, jednocześnie mianuje Kom. Chor. dhnę Hannę Bulewską.

III. K. Ch. M. — Pomorze — N. zwalnia z obowiązków Kom. Chor. dha hm. Wilhelma Słabego, jednocześnie mianuje p. o. Kom. Chor. dha Władysława Sieradzkiego.

Słask — N. zwalnia z obowiązków Kom. Chor. dha hm. por. Marjana Łowińskiego, jednocześnie mianuje Kom. Chor. dha hm. Jana Grzbiele.

IV. Mianowania starszyny. Harcmistrze — ph. Kazimierz Czereyski (G. K. M.) z warunkiem odbycia kursu związkowego.

Podharcmistrze: Roman Szuszkiewicz (Ch. Lwowska), Roman Conrad, Adam Dźwikowski — z warunkiem uzyskania stopnia p. w., Leon Jankowski (Ch. Poznańska), Jan Klasa (Ch. Mazowiecka) — z warunkiem uzyskania stopnia p. w., ks. Franciszek Kalinowski i ks. Aleksander Kluck (Ch.

Pomorska) — z warunkiem odbycia Kursu Instruktorskiego, Czesław Kumala — z warunkiem uzyskania stopnia p. w., Kazimierz Kłosowski, Stanisław Górny, Józef Pukowiec, (Ch. Śląska), Zygmunt Piaskowski (Ch. Warszawska) — z warunkiem uzyskania stopnia p. w. i odbycia Kursu Instruktorskiego.

V. Zwolnienia z Z. H. P. — N. zwalnia na własną prośbę z Z. H. P. ph. Jana Ładosia (Ch. Pomorska), hm. Wincentego Gordona (Ch. Poznańska).

VI. Przeniesienie do kategorii członków współdziałających — N. przenosi do kategorii członków współdziałających hm. Stanisława Powalisza (Ch. Poznańska).

VII. Oznaka za „uratowanie życia“ — N. przyznaje oznakę „za uratowanie życia“ dhom: Janowi Miękusowi i Stanisławowi Walenczakowi (Ch. Poznańska).

VIII. Przyjęcie K. P. H. — N. przyjmuje do Z. H. P. Koło Przyjaciół Harcerstwa w Rembertowie (Oddział Warszawski).

(—) Jan Grabowski
Sekretarz Generalny Z. H. P.

(—) Władysław Sołtan
Przewodniczący Z. H. P.

ROZKAZ NACZELNICTWA Z.H.P. L. 16 z dnia 4 listopada 1930 r.

XI Zjazd Walny Z. H. P.

W związku z uchwałą XLIX Zjazdu Naczelnej Rady Harcerskiej przesuwanego termin Zjazdu Walnego, N. ogłasza zmienione terminy przedjazdowe.

I. Termin i miejsce Zjazdu — Zjazd Walny odbędzie się w dniach 1 i 2 lutego 1931 roku w Krakowie.

II. Terminy przedjazdowe. — Wobec przesunięcia o miesiąc terminu Zjazdu Walnego Naczelnictwo przesuwa również o miesiąc terminy przedjazdowe, ustalone w rozkazy N. za L. 12 z dnia 27.IX.1930 r., a mianowicie:

1.I.1931 r. — ostatni dzień składania wniosków.

15.XII.1930 r. — ostateczny termin wpłacania opłat członkowskich za cały rok 1930 r. Wpłacać należy osobiście

lub na konto P. K. O. 1550 (instruktorzy), konto P. K. O. 21821 (instruktorki) z zaznaczeniem na odcinku, kto (adres) i z jakiego tytułu wpłaca.

20.IV.1930 r. — upłynął ostateczny termin rejestracji zrzeszeń starszego harcerstwa, oraz K. P. H. i ostateczny termin wpłacania należności od zrzeszeń st. harc. i K. P. H.

25.XII.1930 r. — G. K. przesyłają listy instruktorów (rek) uprawnionych do głosowania do Komend Chorągwi i Z. O.

15.I.1931 r. — Przewodniczący zebrań wyborczych przesyłają odpisy protokółów zebrań wyborczych do Naczelnictwa.

1.I.1931 r. — Ostateczny termin ogłoszenia przez Z. O. terminu, miejsca i porządku Zjazdu Walnego.

(—) Jan Grabowski
Sekretarz Generalny Z. H. P.

(—) Władysław Sołtan
Przewodniczący Z. H. P.

ROZKAZ NACZELNICTWA Z.H.P. L. 17 z dnia 14 listopada 1930 r.

W dniach 1 i 2 listopada 1930 r. odbył się w Warszawie XLIX Zjazd Naczelnej Rady Harcerskiej, w którym pod przewodnictwem druha Władysława Sołtana wzięło udział 17 członków N. R. H. z wyboru, 12 delegatów zarządów oddziałów, członkowie Komisji Rewizyjnej, oraz przedstawiciele Ministerstwa W. R. i O. P. i M. S. Wojsk.

N. R. H. powzięła następujące uchwały:

I. Ofensywa. — N. R. H. uznaje za niezbędne dla zdrowia i rozwoju Harcerstwa podjęcie w myśl projektów, rozwijanych w „Harcmistrzu“, planowej wszechstronnej „ofensywy“, któraby Harcerstwo pogłębiła i udoskonaliła wewnętrznie, a zewnętrznie rozszerzyła i przystosowała do najrozmaitszych warunków (szczególnie do życia młodzieży robotniczej i wiejskiej) — i poleca Naczelnictwu wydać niezbędne zarządzenia organizacyjne.

II. Złot skautowy w Pradze Czeskiej. — 1. N. R. H. przyjmuje zaproszenie Svazu S. C. S. na zlot skautowy w Pradze w 1931 r., ale wypowiada się przeciw przyznaniu mu charakteru 1-go wszechsłowiańskiego zlotu skautowego ze względu na niemożność wzięcia w nim udziału przez Z. H. P., z powodu Zlotu Dwudziestolecia, w tej mierze, jakiej taki Zlot Wszechsłowiański by wymagał, a także ze względu na wątpliwość, czy w obecnym stanie organizacji skautowych słowiańskich w niektórych krajach zlot jako wszechsłowiański będzie dostatecznie obsesany.

2. N. R. H. zaleca Naczelnikowi G. K. M., aby na odprawie Komendantów Chorągwi porozumiał się z nimi co do liczebności delegacji Z. H. P. na święto skautowe w Pradze, a jednocześnie zalecił jaknajliczniejszy udział drużyn w zlocie lwowskim.

3. Dezyderat: Wszystkie drużyny, pragnące wyjechać do Pragi winny odbyć obozy w Małopolsce Wschodniej, w Cieszyńskim lub na Spiszu i Orawie.

III. Prawo Z. H. P. do nazwy Harcerstwa. — Wobec używania nazwy „Harcerstwo“, „Harcerz“, „Harcerski“ przez organizacje nie mające żadnej łączności z jedyną istniejącą od 1911 roku organizacją harcerską, a zmieniającą zasadniczo ideologię harcerską, Naczelna Rada Harcerska:

1) stwierdza, że: a) dwudziestoletnia tradycja ideologii i pracy harcerskiej w Polsce przynależą Związкови Harcerstwa Polskiego, powstałemu z połączenia wszystkich dawnych jawnych i tajnych organizacji harcerskich dzielnicowych, jedynej w Rzeczypospolitej legalnie istniejącej organizacji harcerskiej;

b) tradycja ta, zarówno jak stanowisko Skauta Naczelnego Świata, twórcy skautingu gen. Baden-Powella, oraz stanowisko Międzynarodowego Komitetu Skautowego i Skautowego Biura Międzynarodowego — bez żadnych wątpliwości uprawniają Z. H. P. do uważania się za jedyną w Polsce skautową Baden-Powellowską organizację, a zatem za jedyną organizację w Polsce, uprawnioną do używania nazwy „skaut“, „skautka“, „harcerz“, „harcerka“, munduru i oznak harcerskich;

2) zwraca się z gorącym apelem do organizacji, które używają nazwy „skaut“, „harcerz“ i pochodnych, nie należąc do Z. H. P. by zaprzęstały tego i obrały sobie nazwy inne, nie naruszające tradycyjnych praw własności Z. H. P.

3) zwraca się z usilną prośbą do społeczeństwa, w szczególności do prasy, publicystów i pisarzy, by zgodnie z uchwałą Międzynarodowej Konferencji Skautowej używali nazwy „skaut“, „harcerz“, „skautka“, „harcerka“ i pochodnych wyłącznie w zastosowaniu do młodzieży harcerskiej

ROZKAZ NACZELNIKA GŁÓWNEJ KWATERY M. L. 20 z dnia 15 listopada 1930 r.

1. Przepisy stale obowiązujące:

14(1) Życiorys patrona drużyny. Wyjaśniam: Naklejone portretu patrona na druku rozsyłanym z G. K. lub załączenie portretu **obowiązuje tylko o tyle, o ile portret można nabyć w wydaniu pocztówkowym lub innym taniem.**

Jeżeli takiego wydania niema, drużynę zwalniam od obowiązku dołączenia portretu. Będzie jednak dowodem staranności wykonywania zaleceń G. K., jeżeli drużyna postara się o szkic ręczny lub zdjęcie fotograficzne posiadanego portretu patrona.

14(2). **Próba działacza harcerskiego. Szczegółowe wymagania i przepisy.** Do czasu ustalenia przez Naczelnictwo „szczegółowych wymagań i przepisów“ do próby działacza harcerskiego. (Rocznik Harc. 1928 str. 98) zarządzam:

a) Komendant Chorągwi dopuszczający do próby działacza harcerskiego przedkłada Główną Kwaterę projekt szczegółowego programu próby w zakresie przygotowania fachowego do prowadzenia pracy, która ma być specjalnością kandydata. (Kierownik Komisji Dostaw, Skarbnik, Bibliotekarz i t. p.).

b) Naczelnik Główniej Kwatery zatwierdza program, wprowadzając w miarę potrzeby zmiany i zwraca Komendantowi Chorągwi celem przeprowadzenia próby.

2. Zarządzenia bieżące.

24. Zarządzam: a) rejestrację harcerzy przybywających do Warszawy na studia w wyższych uczelniach przeprowadza Komenda Chorągwi Warszawskiej.

b) o przydziale podharcemistrzów i członków czynnych przybywających do Warszawy na dłuższy okres czasu decyduje Główna Kwatera z tem, że co do przybywających z terenu Chorągwi Mazowieckiej pierwszeństwo przydziału ma K. Ch. Mazowieckiej.

c) obowiązkiem K. Ch. rejestrującej jest ułatwienie poszukiwania współpracowników dla G. K. M. i K. Ch. Mazowieckiej oraz werbunku dla Drużyny Akademickiej.

4. Drużyny i zrzeszenia.

42. **Wykreślenie drużyn.** Chorągiew Poznańska: Jarocin, im. Wł. Jagiełły. Kępno, 2 im. ks. J. Poniatowskiego przyłączona do 1 im. T. Kościuszki. Chorągiew Zagłębiowska: 50 Zagłębiowska im. St. Staszica. Chorągiew Mazowiecka: Łomża, 32 im. Zawiszy Czarnego. 35 Wilecząt przyłączona do 25 im. H. Dąbrowskiego.

9. Urlopy, zmiany przydziału, zawieszenia.

90. **Zawieszenie w prawach członka czynnego.** Hm. Jerzy Kostecki, za niebranie udziału w pracy harcerskiej i niezgłoszenie się po zmianie miejsca zamieszkania, w razie niezgłoszenia się w ciągu pół roku G. K. wystąpi o cofnięcie stopnia.

91. **Urlopy** — ph. Kazimierz Załęski (Chor. Łódzka) do 1.X.1931 r.

93. **Zmiana przydziału**—hm. Papiński z Ch. Poznańskiej do Warszawskiej, hm. Julian Tysza z Płockiej do Wołyńskiej, ph. Bolesław Krakowski z Chor. Mazowieckiej do Łódzkiej; ph. Bolesław Łucznik z Mazowieckiej do Wileńskiej; ph. Franciszek Więclawski z Mazowieckiej do Wołyńskiej, Zygmunt Zagłoba-Zyglar z Poznańskiej do Główniej Kwatery.

0. Pochwały, oznaki i odznaczenia.

02. **Oznaka dziesięciolecia służby harcerskiej** ph. Kazimierz Czereyski Nr. 196, Jerzy Sztachelski Nr. 194, (Białystok); ph. Roman Conrad Nr. 210 (Poznań); hm. Jan Grzbiela Nr. 197, ph. Władysław Guzowski Nr. 198, ph. Karol Kiska Nr. 199, ph. Tadeusz Noakowski Nr. 200, ph. Ludwik Wacławek Nr. 206, Jan Bek Nr. 207, Zygmunt Białas Nr. 205, Franciszek Ekert Nr. 201, Wilhelm Kolar Nr. 202, Alfons Powiecki Nr. 203, Stanisław Sapa Nr. 208, Józef Sonntag Nr. 204, (Śląsk); ph. Kazimierz Matuszewski Nr. 209 (Warszawa); Marjan Chachulski Nr. 195 (Zagłębie).

Za zgodność:

(—) B. Podhorski.

Sekretarz Główniej Kwatery.

(—) St. Sedlaczek, hm. Rp.

Naczelnik Główniej Kwatery M.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

KONKURS REDAKCJI „HARCISTRZA“ NA ŻYCIORYS PATRONA DRUŻYNY.

Każda drużyna przy wpisie do Z. H. P. na rok 1930/31 obowiązana jest podać krótki Życiorys Patrona Drużyny, z wskazaniem źródeł, z których zaczerpnięto materiały do życiorysu, oraz z podkreśleniem tych cnót, które harcerze drużyny specjalnie starają się naśladować. Pożądane jest dołączenie portretu Patrona.

Główna Kwatera rozesłała już Komendantom Chorągwi bezpłatnie odpowiednie druki, zarówno dla wpisu drużyny, jak na Życiorys. Komendanci rozsyłają je drużynom.

Data wysłania Życiorysu i druku wpisowego (druk statystyczny) przypada 15 GRUDNIA.

Redakcja „Harcistrza“ ogłasza niniejszym konkurs na 10 (dziesięć) najlepszych opracowań Życiorysów.

W a r u n k i k o n k u r s u:

1. Do konkursu może stanąć każda drużyna harcerska, prenumerująca „Harcistrza“ w IV kwartale 1930 i I 1931 r.

2. Ostateczny termin nadsyłania Życiorysów upływa 15 stycznia. W tym dniu muszą być w biurze Naczelnictwa (Warszawa, Zielna 35 m. 9).

3. Drużyna stająca do konkursu winna przed 15 grudnia zgłosić to Redakcji „Harcistrza“ pocztówką, z zaznaczeniem kiedy i za jaki czas, na jakie nazwisko wpłacono prenumeratę. Można wpłacać prenumeratę równocześnie ze zgłoszeniem.

4. Nagrody konkursowe stanowią będą książki, oraz roczna, półroczna i kwartalna prenumerata „Harcistrza“.

5. Sąd konkursowy powoła Redakcja „Harcistrza“.

Redakcja prosi Komendy Chorągwi, Hufców i Drużyn o zgłaszanie stałych korespondentów.

Wszystkich Druhów „piszących“ zapraszamy do współpracy, stałej lub dorywczej.

ASPIRIN TABLETKI
 ciężle Jeszcze niedoświadczono
 jako środek przeciwny
Bólom głowy, Zębów, Przeziębieniu i Reumatyzmowi
Stwierdzone tylko jedna aspirina
Do nabycia we wszystkich aptekach.

KĄCIK HARCERZY - BIBLIOFIŁÓW.

(notatki o harc. wydawnictwach poszukiwanych i zaofiarowanych dajemy bezpłatnie).

Poszukiwane:

„Skaut“ warszawski, Tom I, zeszyt 12.

„Czuj Duch“ poznański, Rok 1926, zeszyt 3 i od 6 włącznie wszystkie jakie wyszły. — Wiadomość do „Harcistrza“.

Zaofiarowane (bezpłatnie):

„Czuj Duch“ 1923, n-ry 6 — 10,

„Czuj Duch“ 1925, n-ry 1, 3, 4; 5; 6; 7; 8 i 9.

„Harcistrza“ 1925, n-ry 1, 2, 6, 12.

„Harcistrza“ 1927, 1, 3, 5, 6.

Drużna K. Guzkówna, Częstochowa, Kilińskiego 21.

Wydawca: Naczelnictwo Z. H. P. w osobie Stanisława SEDLACZKA, Warszawa, Zielna 35 m. 9. Telefon 701-20.

Redaktor: Stanisław SEDLACZEK.

Administracja: Zielna 35 m. 9; tel. 701-20, od 10 do 12. Konto P. K. O. 10020.

Druk „LECH“, Warszawa, Koszykowa 33